

ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ. ਜੇਕਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਬਾਲਗ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30 ਦੇ ਉਲਟ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੈ, ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਲਾਲ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਲੇਖਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਪੂਰੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ L/4TH ਤੱਕ ਵਧਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ L/5TH ਤੱਕ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮੈਂ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਰਗਾ ਚਰਨ ਬਨਾਮ ਅਕਾਰੀ ਦਾਸ (4) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧੇ ਲਾਈ ਨੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਫਰੇਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕੈਨਵਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ.,—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ ,

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1965 ਦੀ ਸੀਆਈਵੀਯੂ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1334 ਜੇ

5 ਅਗਸਤ 1966 ਈ

ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XI)—ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ

17—‘ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ’—ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

(4) AJRR194<FCAl. 61^'''

ਆਈ.ਐਲ.ਆਰ. ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1967) 1 ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਜੀਕਲ

ਡਰੈਸਿੰਗ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ —ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950—ਆਰਟ। 226—ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ—ਕੀ ਰਿੱਟ

ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 14/16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਦੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 17, ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਤੋਂ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਬਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੁਝ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਨੂੰ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਟ੍ਰੀਟ ਡਾਇਰ, ਇੱਕ ਟੇਲਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਪਰ ਸਾਰੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਮਹਿੰਗੀ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, 4 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ 4 ਮਾਰਚ ਦੀ ਸੋਧੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ 1 ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, 1965

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ

ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 1948 ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਨੰ. 11 ਦੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਈਟਮ 17 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਾਕੰਸ਼ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 14/16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

749 ਦਿ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰ., ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ

(ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) 1940 ਦੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਨੰ. 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਾਂ ਦੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1955 ਅਤੇ 1960 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1933 ਤੋਂ ਇਸ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ। ਇਹ ਲਗਭਗ 80 ਤੋਂ 90 ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਰਜੀਕਲ ਕਪਾਹ, ਸਰਜੀਕਲ ਲਿੰਟ, ਜਾਲੀਦਾਰ ਅਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਉਭਰੇ ਲਿੰਟ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲੂਮ ਫੈਬਰਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1952 ਦਾ ਨੰਬਰ 19 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਉਸ ਸਾਲ 4 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 50 ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1952 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ■ 'ਕਪੜੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਪਾਹ ਜਾਂ ਉੱਨ ਜਾਂ ਜੂਟ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਦਰਤੀ ਜਾਂ ਨਕਲੀ) ". ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਨਿਰਮਾਣ" ਨੂੰ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਨੂੰ, "ਨਿਰਮਾਣ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1953 ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (IA) ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1953 ਦਾ 37 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1953 ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। 1953 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: -

"ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਕਰੀ, ਆਵਾਜਾਈ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣਾ, ਬਦਲਣਾ, 'ਸਜਾਵਟ ਕਰਨਾ, ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨਾ"।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 1953 ਦੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਅਤੇ ਉਸ ਸਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਨਿਰਮਾਣ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ 1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 368 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀ.ਡੀ. ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

"ਨਿਰਮਾਣ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 'ਕਪੜਾ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ) ਜੋ ਕੱਪੜਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਗਹਿਣੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਨਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਕਰੀ, ਆਵਾਜਾਈ, ਡਿਲੀਵਰੀ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲੇਖ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖਰੀਦਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੱਟੀਆਂ, ਜਾਲੀਦਾਰਾਂ, ਲਿੰਟਾਂ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।" ਸੋਧ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 368 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 1953 ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਆਈ. 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1954 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ "ਨਿਰਮਾਣ" ਅਤੇ "ਕਪੜਾ" ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਜੀਕਲ ਲਿੰਟ ਜਾਂ ਪੱਟੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ "ਕਪੜਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ" ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਵਸਥੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਅਗਲੀ ਸੋਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ 1963 ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਣ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5 ਮਾਰਚ 1965 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਐੱਸ.ਓ. 55-CA/XI48/S-5/65, ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 1965 (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ I) ਉਜਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ। ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਇੰਡਸਟਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ 4 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਈਟਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੈਂਡੇਜ ਰੇਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਮੈਨ। ਲਿੰਟ ਰੇਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਮੈਨ, ਬੈਂਡੇਜ ਕਟਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਮੈਨ ਅਤੇ ਲਿੰਟ ਰਾਈਜ਼ਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਮੈਨ ਨੂੰ

ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ
ਚਿੱਸੇ ਵੱਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦੇ. ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਿਰਫ "ਕੁਝ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਬੀ) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰੇਲਵੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ "ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ਜੀ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਕੰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਜਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਜਾਂ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸਮੇਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦਰਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਹੇਠੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ I ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 17 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ- "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ"। ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਸੇਧ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤਾਂ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। ਮਿਤੀ 4 ਅਗਸਤ, 1964 ਅਤੇ 4 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਆਦਿ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦਵਾਈਆਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ, ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 6 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ E? ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਮ ਨਵਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ 17 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਆਦਿ, ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਦੰਡਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮੇਤ ਚੰਗੀਆਂ ਪੇਚੀਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਅਤੇ ਸਰਜੀਕਲ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 4 ਅਗਸਤ, 1964 ਅਤੇ 4 ਮਾਰਚ, 1965 ਦੀਆਂ ਇੰਨੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀਆਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। 18 ਮਈ, 1965 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੇਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਅੰਤਰਿਮ ਸਟੇਅ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 16 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਜੀਕਲ ਕਪਾਹ, ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਪਗਨਡ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ

ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਜਾਂ ਜੁੜੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਉਪਾਅ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਤਨਖਾਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਢਲੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨ. ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਪਾਅ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਉਪਾਅ, ਅਰਥਾਤ, ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ, ਮਹਿੰਗੀ ਅਤੇ ਲੰਮੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਤੰਗ ਕੰਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪੱਟੀ ਰੋਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਲਿੰਟ ਰੋਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਪੱਟੀਆਂ ਕੱਟਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਅਤੇ ਲਿੰਟ ਰੋਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਅਰਧ-ਹੁਨਰਮੰਦ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਭਾਗ ਡੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੀਨਤਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 4 ਮਾਰਚ, 1965। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 1) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 17 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ" ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਜੋਂ ਵਰਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮਸ਼ੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਮਸ਼ੀਨਮੈਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸਰਜੀਕਲ ਕਪਾਹ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰੁਝ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਈ ਵਾਰ ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਨੈਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਨੁਕਤਾ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਉਦਯੋਗ", "ਨਿਰਮਾਣ" ਜਾਂ "ਕਪੜਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਜੀ. ਡੀ. ਖੇਸਲਾ ਜੇ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ 1953 ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਨਿਰਮਾਣ" ਅਤੇ "ਕਪੜਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 25 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਟਾਈਲ" ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਉਕਤ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡਿੰਗ, ਸਪਿਨਿੰਗ, ਬੁਣਾਈ, ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਅਤੇ ਰੰਗਾਈ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਫੈਬਰਿਕਸ, ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ, ਬੁਣਾਈ ਅਤੇ ਕਢਾਈ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਰ ਇਸਦੇ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵੀ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ "ਕਪੜਾ, ਇੱਕ ਬੁਣਿਆ ਜਾਂ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਕੱਪੜਾ, ਇੱਕ ਫਾਈਬਰ ਫਿਲਾਮੈਂਟ ਜਾਂ ਕੱਪੜੇ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਧਾਗਾ" ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ:-

"ਕੰਪਨੀ * * * ਡਾਕਟਰੀ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸਰਜੀਕਲ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਸਰਜੀਕਲ ਲਿੰਟ, ਜਾਲੀਦਾਰ ਅਤੇ ਪੱਟੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਉਭਰੇ ਲਿੰਟ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਹੈਂਡਲੂਮ ਫੈਬਰਿਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਜੋ ਕਪਾਹ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਜਾਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਹੈਂਡਲੂਮ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਮਿਤ ਦਵਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਪਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਲੇਖ * * * * ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਫਾਈ, ਬੋਲਿੰਗ, ਧੋਣ, ਸੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਰੋਲਿੰਗ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ.

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਕੱਪੜਾ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਜਾਂ ਹੈਂਡਲੂਮ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਕੱਪੜਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਕੱਪੜਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਇੰਦਰਾਜ "ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਸੀ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਨੰ. 17 ਆਉਂਦੀ ਹੈ, "ਕੱਪੜਾ ਉਦਯੋਗ* ਮੈਨੂੰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਬਰਿਕਸ ਦੀ ਕੁਝ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਨੂੰ "ਕੱਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਗਲੀ ਦਾ ਡਾਇਰ, ਇੱਕ ਟੇਲਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਡਰਾਪਰ ਸਾਰੇ ਐਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਮੰਨੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ "ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਹੁਣ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਲਗਭਗ 12 ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਐਕਟ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(L)(g) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਜੋ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸਸ਼ੀਲ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ

ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚੋਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਗਿਣਤੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਭਦਾਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਖਾਸ

ਉਦਯੋਗ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਉਦਯੋਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪ੍ਰੋਸੈਸਡ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਫੈਬਰਿਕ ਦੇ ਰੂਪ ਜਾਂ ਪੈਟਰਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਵੀ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਕ ਦੁਕਾਨਦਾਰ, ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗ ਵੇਚਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਗਲੀ ਵਿਚਲੇ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਇਸਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਸੀ.ਡੀ. ਦੀਵਾਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(i) ਵਿੱਚ ਦਰਜ 'ਕਰਮਚਾਰੀ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇੰਨੀ ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਲ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੌੜਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ. ਉਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(E) ਅਤੇ (i) ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ" ਅਤੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ" ਅਤੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਹਾਲਾਂਕਿ ਦ

757 ਦਿ ਸਰਜੀਕਲ ਡਰੈਸਿੰਗਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰ., ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ
(ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਈ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਨਿਯੋਕਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਬਲੀਚਰਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਮੈਟ੍ਰੋਪਲਿਟਾਨ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਬਲੀਚਰਸ (ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ) ਲਿਮਿਟਿਡ, ਮੈਟ੍ਰੋਪਲਿਟਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ. ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(N) (vi) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ "ਕਪੜਾ" ਨੂੰ ਬਲੀਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੰਗਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੂਤੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੰਗਾਈ ਨੂੰ ਬਲੀਚ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਖਪਤਕਾਰ ਜਨਤਾ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਬਲੀਚ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੰਗਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 5 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੂਤੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਠ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੱਪੜੇ ਨੂੰ ਛੋਟੀਆਂ ਗੰਢਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਵਿੱਚ ਚਲਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਵਪਾਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਣ-ਰੋਲਡ ਗੱਠ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੁਬਾਰਾ ਰੋਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਕੱਪੜਾ, "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਰ ਕੇਸ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਦੇ ਆਪਣੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਦੇ ਕੇਰਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹੋਵੇਗੀ; ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਮ ਉਤਪਾਦ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖਪਤਕਾਰ ਜਨਤਾ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਸਲ

ਵਿੱਚ ਉਸ ਯਾਤਰਾ 'ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਥੋਕ ਕੱਪੜਾ ਡੀਲਰ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਕੰਮਲ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਲਈ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਉਦਯੋਗ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1960 MAD713L

ਸ੍ਰੀ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਫਿਰ ਕਾਨਪੁਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਮਿਲਜ਼ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਟੈਕਸਟਾਈਲ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰੇ ਤੋਂ ਬੁਣਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜੇ ਮੋਟਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸੂਤੀ ਜਾਂ ਉੱਨ ਜਾਂ ਜੂਟ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਬਲੀਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ > ਅਨਬਲੀਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸਾਦਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਉਤਪਾਦਨ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀਆਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ "ਟੈਕਸਟਾਈਲ" ਨੂੰ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਜਰਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੀਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨਪੁਰ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫਿਨਿਸ਼ਿੰਗ ਮਿਲਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਰੀਸ ਇੰਟੀਗਰਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਕੋਲ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਮੈਂ ਜੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਟੈਕਸਟਾਈਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਜੀਕਲ ਡ੍ਰੈਸਿੰਗਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨੇਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਈਟਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਪੜਾ ਉਦਯੋਗ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦਾ ਨੰਬਰ 171 ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੇ.ਜੇ

ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ – ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ,-ਜਵਾਬਦਾਰ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 921

8 ਅਗਸਤ 1966 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (HI of 1911)-Ss. 38 ਅਤੇ 236—ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ— ਕੀ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ

^~LLRRT955 ਪੁੰਜ. 879=A.I.R. 1955^^30; '

Translator Chander Shekhar

(ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇ ਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪਰਮਾਣਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।)